

ת"פ 20143/10/15 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד מיסרה שרארה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 20143-10-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נ' שרארה

לפני כבוד השופט נעה תבור
המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ מתמחה איהב נופל
נגד
הנאשם מיסרה שרארה
ע"י ב"כ עו"ד סרוגוביץ' ועו"ד קין

גזר דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 1978, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(4) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

עובדות כתב האישום המתוקן מתארות תאונה עבודה שהתרחשה ביום 30.10.13 במהלכה נהרג מר HUA LUBIN ז"ל.

על פי כתב האישום המתוקן במועד הרלוונטי לכתב האישום שימש הנאשם מנהל עבודה ואחראי על הבטיחות באתר בניה מטעם החברה המבצעת, חברת בסט ייזום בע"מ. מדובר היה בפרויקט בניית בניין משרדים "בית עמנואל" ברחוב המנופים 15 בהרצליה. לצורך עבודות השלד של הבנין התקשרה חברת בסט ייזום עם חברת אחרת וזו מצדה פנתה לחברת כוח אדם שהעסיקה את המנוח.

2. ביום האירוע, סמוך לשעה 8:30 הגיעה לאתר משאית ועגלה עליה היו שבעה לוחות חלולים דרוכים מבטון (לוח"דים). המשאית חנתה ברחוב סמוך לכניסה לאתר הבניה כדי לפרוק את הלוח"דים באמצעות עגורן. על המנוח ועל אדם נוסף הוטל לפרוק את הלוח"דים מן העגלה בעזרת העגורן ולהעבירם לאתר. פריקת לוחות הבטון בוצעה באופן הבא:

א. המנוח והעוזר שלו עלו על עגלת המשאית.

ב. המנוח אותת למפעיל העגורן להוריד את מענב השרשרת של העגורן יחד עם כבל הפלדה.

ג. המנוח עמד מצד אחד של לוח הבטון והעוזר מצדו השני. המנוח והעוזר, כל אחד בצדו, הכניסו את כבל הפלדה מתחת ללוח הבטון עד לקרשי העץ המפרידים בין לוחות הבטון והמנוח

נתן הוראה למפעיל העגורן למתוח את כבלי הפלדה והשרשראות.

ד. המנוח והעוזר ירדו מהעגלה ועמדו משני צידי המשאית, אז אותה המנוח למפעיל העגורן להניף את לוח הבטון ולהעביר אותו אל תוך שטח האתר.

3. באופן המתואר בסעיף הקודם פרקו המנוח והעוזר 6 לוחות בטון. את הלוח האחרון קשרו המנוח והעוזר ולאחר מכן ירדו מהעגלה אך נשארו לעמוד באזור הפריקה. הנאשם עמד בסמוך ואבטח את הכביש כשגבו אל המשאית, מבלי שפיקח על עבודת הקשירה ועל מקום עמידתם של המנוח והעוזר. בהמשך לכך אותה המנוח למפעיל העגורן באמצעות אצבעו להניף את לוח הבטון וכשזה עשה כן נשמט לוח הבטון בצד הקרוב למנוח, פגע בראשו של המנוח ובגופו וגרם למותו.

4. כתב האישום המקורי ייחס לנאשם עבירה של גרם מוות ברשלנות אך בהתאם להסדר הטיעון תוקן כתב האישום הן מבחינה עובדתית והן מבחינת סעיף החיקוק. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית. הוסכם שהתביעה תגביל את עצמה בעתירתה לעונש של שלושה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות בנוסף למאסר מותנה וקנס. עוד הוסכם שקודם לטיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו לבחינת סיום ההליך ללא הרשעה.

התסקיר

5. שירות המבחן התייחס בתסקירו מיום 12.09.18 לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 40, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. בשנת 2013 החל לעבוד כמנהל עבודה בחברה המבצעת המוזכרת בכתב האישום והוא מועסק בה עד היום. הנאשם הציג לקצינת המבחן מכתב המלצה חתום על ידי סמנכ"ל החברה בו נכתב כי הנאשם עובד מסור ומצטיין, מוערך מבחינה מקצועית ומקפיד הקפדה יתרה על כללי הבטיחות בעבודה. כן צוין במכתב כי תחקיר שביצעה החברה בעקבות האירוע העלה שמדובר בכשל רגעי ונקודתי של העדר פיקוח מצד הנאשם בעת פריקת הלוח האחרון בעת שהוא מבצע משימה אחרת הקשורה בפריקת הלוחות וסומך על המנוח שהיה בעל הסמכה והכשרה כאתת. מהתסקיר עולה כי בשל ממצאים אלו מוסיף הנאשם להיות מועסק בחברה. מאז האירוע ועד היום, במשך 5 שנים, לא נרשמו מחדלי בטיחות לחובתו. ב"כ הנאשם הציג בשירות המבחן נוהל בענין מינוי מנהל עבודה לפיו הרשעתו בדין עלולה להביא להשעיה מעיסוקו ולהוות עילה לפסילתו כמנהל עבודה באתרים. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ומסוגל לבחון באופן ביקורתי את התנהלותו הכושלת בזמן האירוע. קצינת המבחן התייחסה לקושי בהתמודדות רגשית עם התוצאות הטרגיות. לצד זאת לא התרשמה מצורך בהליך טיפולי. עוד ציינה כי הנאשם מקיים אורח חיים נורמטיבי ומכבד את החוק וגבולותיו. שירות המבחן הציע לשקול להימנע מהרשעה בכפוף לביצוע צו של"צ בהיקף משמעותי, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למשפחת המנוח.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה התייחס לחובה הכללית שחלה על מנהל עבודה לשמור על בטחון העובדים ולחובה הקונקרטית של הנאשם להרחיק את המנוח ולפקח על קשירת הלוחות. הערכים המוגנים הם שמירה על תנאי עבודה בטוחים והגנה על חיי עובדים ובריאותם. מידת הפגיעה גבוהה מאד. אשר לעונש טען בא כוח המאשימה כי הפסיקה הנוהגת בעבירה בה הורשע הנאשם מסתפקת בענישה צופה פני עתיד אבל הפנה לענין ת"פ 2277/07 **מדינת ישראל נ' לינקולן**, שם נגזרו חודשיים עבודות שירות. התובע הפנה לפוטנציאל הסיכון הנשקף מן העבירה, לריבוי תאונות העבודה ולצורך באמירה ברורה לגבי חובות מנהל

עבודה. התובע ביקש להותיר את הרשעת הנאשם על כנה ולהשית עליו 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות בנוסף למאסר מותנה וקנס.

7. הסנגור עתר לביטול הרשעת הנאשם וביקש לאמץ המלצות תסקיר שירות המבחן. לדברי הסנגור תיקון כתב האישום עובדתית ומשפטית מכיר בכך שאין לנאשם אחריות למות המנוח. עוד הבהיר הסנגור כי אין קשר סיבתי בין רשלנות הנאשם לבין מות המנוח ולא בשל רשלנות הנאשם נפגע המנוח ונהרג. רשלנות הנאשם היתה נמוכה ובבחינת כשל רגעי. הסנגור הדגיש כי הכשל בו חטא הנאשם הוא כשל במחדל, באי פיקוח ולא כשל במעשה רשלני. עוד ציין כי הדברים התרחשו בשעה שהנאשם ביצע עבודת פיקוח אחרת כלומר לא בעת שנח או עסק בענייניו אלא בעת מילוי חובה אחרת כמנהל עבודה באתר. עוד הוסיף הסנגור כי המנוח היה אתת מוסמך, בעל הכשרה אשר רק הוא מוסמך לאותת למפעיל העגורן להניף את הלוח. במובן זה היה מקצועי יותר מן הנאשם אשר אינו מחליף את מיומנות העובדים באתר ותפקידו לפקח על כך שהמבצעים מיומנים ונשמרות תקנות הבטיחות. עוד ציין כי הנאשם הפנה את גבו, לשם אבטחת הכביש וכי עשה זאת לאחר ששישה לוחות כבר נפרקו ונותר האחרון. בשל העובדה שהלוח נשמט מיד עם ההרמה, טען הסנגור שאפשר וגם אם היה הנאשם מבחין שהמנוח עודו באיזור הסכנה לא היה מספיק להזהיר אותו. לטענת הסנגור מתחם העונש ההולם בעבירה בה הודה הנאשם מתחיל במאסר על תנאי ואין סיבה שלא לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם. מדובר באדם בן 40 ללא הרשעות קודמות אשר הודה וקיבל אחריות, איש משפחה, אשר הביע חרטה כנה. עוד הוסיף שביצוע עבודות שירות יפגע במשפחת הנאשם וכן ציין חלוף הזמן מאז העבירה ופרק זמן של כשנתיים עד להגשת כתב האישום. הסנגור סבר כי יש להגביר את האכיפה כדי למנוע תאונות אך לא על גבו של הנאשם אלא בדרך של פיקוח על חברות הבניה ותמריצים כלכליים.

8. עתירתו הראשית של הסנגור היתה להורות על ביטול ההרשעה בשל הנזק הקונקרטי שיגרם לנאשם. לדבריו מקום בו לא בוטלה הרשעת מנהל עבודה בענין ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.04.14) היה זה משום שלא הוצג הנוהל שהציג הוא עצמו. אשר לקנס, ביקש הסנגור להימנע מענישה כספית שכן הנאשם מפרנס יחיד. לגבי פיצוי, טען כי המנוח עובד שהיה מבוסס במוסד לביטוח לאומי וניתן להניח שמשפחתו תקבל פיצוי כחוק וממילא קיימים עורכי דין אזרחיים השוקדים על הכנת תביעה אזרחית נגד חברת הבנייה.

9. הנאשם לא ביקש להוסיף מעבר לדברי בא כוחו.

שאלת ההרשעה

10. שאלת אפשרות ביטול הרשעה בעבירות כמו זו שלפני נדונה לאחרונה בבית המשפט העליון. תחילה הפנה בית המשפט לדברי בית המשפט המחוזי אשר קבע:

"עבירות מסוג זה נפוצות ואכיפתן קשה [...] אי הקפדה של מנהל עבודה על כללי הבטיחות בנסיבות המתוארות בכתב האישום המתוקן, עולה כדי עבירה חמורה, שאינה עומדת בתנאי הלכת כתב, ומשכך אין לקבוע כי ניתן להימנע מהרשעה".

על כך הוסיף בית המשפט העליון את הדברים הבאים:

"לא ניתן להפריז בחשיבותם של כללי הבטיחות בעבודה שנועדו לשמירה על גופם וחיייהם של העובדים במקום ויש לעמוד בחומרה על כל הפרה של כללים אלה [...] על מנהל

עמוד 3

עבודה להקפיד הקפד היטב על כללי הבטיחות על מנת לשמור על שלומם וביטחונם של עובדיו [...].

אינני מקל ראש בדבר השלכותיה הקשות של הרשעת המבקש על סיכויי העסקתו בעתיד אולם דומה כי ביטול הרשעתו עלולה לחתור תחת התכליות העומדות ביסוד האחריות הפלילית המוטלת בעבירות בטיחות בעבודה, בין היתר בשל הצורך למנוע עבירות דומות בעתיד. במקרים כגון אלו נדרשים שיקולים כבדי משקל אף יותר מגדר הרגיל כדי לסטות מן הכלל לפיו משנקבעה אחריות של אדם בפלילים, יש להרשיעו"

ראו רע"פ 2205/18 פלוני נ' מדינת ישראל (28.3.18) בפסקאות 12-14.

11. הסנגור ביקש לאבחן בין המקרה הנוכחי לבין ענין פלוני הנ"ל ולטענתו עוצמת הרשלנות של הנאשם פחותה יותר, מדובר במחדל ולא במעשה ובמנחם שהיה בעל מקצועיות בתחום. אינני סבורה שדי באבחנות הללו לשנות מן העיקרון שהתווה בית המשפט העליון. בעבירות של בטיחות בעבודה, כאשר בשני המקרים מדובר ברשלנות מצד מנהל העבודה ששיקר האחריות לשלום העובדים רובץ על כתפיו, המסר שיוצא מבית המשפט צריך להיות ברור ועקבי. בשל חשיבות השמירה על בטחון העובדים והתוצאות הטרגיות שעלולות להיגרם בשל הפרת כללי בטיחות, הליך פלילי שבו נמצאה רשלנות יסתיים בהרשעה.

12. מוסכם עלי כי עלול להיגרם לנאשם נזק וקיים חשש כי לא יוכל להמשיך ולעסוק בעבודתו או שיתקשה למצוא מעסיק חדש. הסנגור הציג לעיוני נהל בנושא אישור או התנגדות למינוי מנהל עבודה בבנייה השעייתו וביטול מינויו. על פי הנהל מנהל העבודה יושעה למשך 12 חודשים אם הורשע בעבירות בטיחות (קבוצה 3). עם זאת קובע הנהל בסעיף 6(ז) כי במידה והוגש כתב אישום נגד מנהל העבודה הקשור לתפקידו כמנהל עבודה, יושעה המנהל עד לסיום ההליך הפלילי נגדו. אין חולק על כך שהנאשם אינו מושעה והוא מוסיף להיות מועסק באותו תפקיד ובאותה חברה מאז התאונה ועד היום. החברה ביצעה תחקיר ובעקבותיו הוחזר הנאשם לעבודתו. המסקנה היא אפוא כי הנהל אינו חורץ את גורלו של הנאשם וכי למעסיק שיקול דעת. בבוא המעסיק להחליט אודות המשך פעילותו של הנאשם או בעת שהנאשם יחפש מקום עבודה אחר, יוכל המעסיק לשקול את כל הטעון בדיקה, נסיונו ומקצועיותו של הנאשם מצד אחד והרשעתו מצד שני. הרשעת הנאשם נוגעת ישירות לעבודתו ועל כן פריסת מידע זה בפני המעסיק ומעסיקים עתידיים היא חשובה. מנגד אין בה להכריע גורלו של הנאשם ויש להניח כי זכויות שצבר בתחום בטיחות בעבודה יעמדו לטובתו וישקלו אף הן באותה מידה של כובד ראש.

13. אני דוחה את בקשת הנאשם לביטול ההרשעה. עם זאת, מובהר כי הודייתו של הנאשם והרשעתו עניינה באי נקיטת אמצעי בטיחות מפני סכנה הצפויה משימוש במכונות שבפיקוחו שהיה בו כדי לסכן חיי אדם, מבלי שמיוחסת לו אשמה לעניין גרימת התוצאה הטרגית. מכתב האישום המתוקן מושא ההרשעה עולה כי אין קשר סיבתי בין רשלנות הנאשם לבין מות המנוח.

מתחם העונש ההולם

14. **הערכים המוגנים** עליהם יש להקפיד ואשר הופרו במעשיו ובמחדליו של הנאשם הם החובה לשמור על בטיחות העובדים ועל שלמות גופם. בבחינת עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים יש להפריד בין התוצאה הטרגית באירוע, אשר אינה מיוחסת לנאשם, לבין רשלנות הנאשם. עוד יש לזכור כי מדובר ברשלנות של רגע ולא במחדל רשלני מתמשך וכמו כן כי בעת התאונה היה הנאשם עסוק בביצוע עבודתו

ושמירה על בטיחות בנקודה אחרת, כך שלא מדובר במי שהפקיר את כללי הבטיחות לצורך אישי כלשהו. במובן זה פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים אינה גבוהה.

15. **בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** שקלתי העובדה שלא מדובר במעשה מתוכנן אך מנגד את הנזק שנגרם בפועל. הגם שגרימת מות המנוח אינה מיוחסת לנאשם אין להתעלם מן העובדה הטרגית שבעת רשלנות הנאשם בעבודתו, נגדם.

16. **מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת רף שתחילתו במאסר צופה פני עתיד וקצהו העליון במאסר קצר בפועל.**

א. **בעניין פלוני** שהוזכר לעיל, הורשע מנהל עבודה באתר בנייה בירושלים בעבירה לפי סעיף 338(4) לחוק העונשין ובעבירות לפי פקודת הבטיחות בעבודה ותקנותיה. גם שם דובר על תאונת עבודה טרגית במסגרתה מצא את מותו עובד באתר. לאחר שנדחתה בקשתו לסיום ההליך ללא הרשעה הושתו על הנאשם חודשיים מאסר על תנאי בנוסף לחיובו בביצוע 300 שעות של"צ ותשלום פיצוי לאלמנת המנוח בסך 6,000 ₪.

ב. **בעניין אבן** שהוזכר לעיל, נדון עניינו של נאשם ששימש סמנכ"ל חטיבת התנועה והתשתיות ברכבת ישראל ובעת שמילא תפקידו ארעה תאונת דרכים קטלנית בין רכבת ומכונית בה נהרגו חמישה בני אדם ורבים נפצעו. הנאשם הורשע במסגרת הסדר בעבירה לפי סעיף 338(4) לחוק העונשין וכאמור בקשתו לסיום ההליך ללא הרשעה נדחתה ובהסכמה הושתו עליו 250 שעות של"צ.

ג. ת"פ (שלום ת"א) 1237/05 **מדינת ישראל נ' אילת** (03.07.07) - הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 338(4) לחוק העונשין כאשר במסגרת היותו מנהל עבודה בחברת הקמה של קניון השלום במרכז עזריאלי ארעה תאונת עבודה בעת ביצוע עבודות ניקיון בפיר מעלית במהלכה נפצע עובד מבולגריה וכתוצאה ממנה ידו נכרתה. על הנאשם הושתו חודשי מאסר על תנאי בנוסף לחיובו בביצוע 400 שעות של"צ.

17. פסק הדין עליו הסתמך התובע בעתירתו למאסר בפועל בדרך של עבודות שירות בעניין לינקולן עוסק בעבירה של חבלה ברשלנות לפי סעיף 341 לחוק שהיא עבירת תוצאה המחייבת קשר סיבתי בין מעשה או מחדל רשלניים לתוצאת החבלה, וזאת בשונה מהעבירה מושא הרשעת הנאשם בתיק זה.

18. אני קובעת **שמתחם העונש ההולם** בגין האירוע מושא האישום נע **בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות וכן ענישה נלווית.**

העונש המתאים לנאשם

19. בעת הצגת ההסדר ופעם נוספת בעת הטיעונים לעונש ביקשתי מן המאשימה להודיע מה עמדת משפחת המנוח בדבר ההסדר ותוצאותיו. המנוח היה אזרח סין ובארץ מיוצגת משפחתו על ידי עורך דין אזרחי. מדברי ב"כ המאשימה עלה כי נעשו ניסיונות חוזרים ונשנים לקבל תגובת עורך הדין ואף הודע לו דבר קיום הסדר הטיעון, אך לא התקבלה תגובה. המאשימה לא עתרה לקביעת פיצוי למשפחת המנוח ככל הנראה בסוברה כי ענין זה יטופל במישור האזרחי.

20. שקלתי פגיעת העונש בנאשם בשל עצם ההרשעה והחשש לפגיעה נוספת בשל ריצוי עבודות שירות. כמו כן נתתי משקל להודאת הנאשם, לקבלת אחריות מלאה לאחר תיקון כתב האישום

ולהבעת חרטה בשירות המבחן. יש להוסיף כי לנאשם אין כל הרשעות קודמות, ומדובר באדם כבן 40 שני ילדים קטינים. כמו כן שקלתי חלופה הזמן מאז ביצוע העבירה (חמש שנים). בשל כל אלו אני סבורה שיש להציב את הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם. במהלך השנה האחרונה נהרגו 20 פועלים באתרי עבודה. כל אדם שנהרג הוא עולם ומלואו של תקוות חלומות מעשים ומילים שכולם נגדעו באחת. כל משפחה שנפרדה מאדם בבוקר בעת שיצא לעמל יומו ולא שבה לראותו היא משפחה שהיגון הכה בה באכזריות וחייה לא ישובו להיות כשהיו. הצורך האנושי הוא למצוא אחראי לאסון ולהענישו. עם זאת, במקרה הנוכחי האחראי למות המנוח אינו הנאשם ובוודאי שאין זה נכון לפקוד עליו עוונות של רבים אחרים בתיקים אחרים בשל רצון קמאי בגמול. לא יהיה זה נכון להחמיר בעונשו של הנאשם כתחליף לחשיבה מערכתית מושכלת על הסכנות באתרי בנייה ועל דרכים להילחם במספר הגואה של פצועים והרוגים.

21. המאשימה לא עתרה לגזירת פיצוי אולם לא הצליחה להציג בפני עמדת משפחה או אפילו מודעות של המשפחה לקיום ההסדר ולכך שעתירת המאשימה אינה כוללת פיצוי. בנסיבות אלו וביחס לרכיב זה מצאתי לחרוג מן המוסכם ולהוסיף מרכיב סמלי של פיצוי. וודאי שאין ברכיב זה אפילו שמץ נחמה ואין בו לכמת שווי חיי אדם ומאחר ומכל מקום מאחר והנאשם לא הורשע בגרם מותו של המנוח, אין בפיצוי לקשור ולו בעקיפין אחריותו לכך. הנה גם בענין **פלוני** שהוזכר לעיל נגזר פיצוי למרות הרשעה באותו סעיף חיקוק ותוך קביעת בית המשפט כי הנאשם אינו אחראי למות המנוח. אשר לגובה הפיצוי, הרי בשל עמדת המאשימה שלא דרשה פיצוי כלל, ומתוך כיבוד הסדר הטיעון, לא אגזור פיצוי בסכום ניכר אלא אפצל את השיעור שהייתי גוזרת כקנס לשני מרכיבים שאחד מהם קנס והשני פיצוי. לטעמי בעבירה בה הורשע הנאשם יש משמעות חשובה יותר לרכיב של פיצוי מאשר לתשלום קנס לאוצר המדינה. למרות שהפיצוי בהליך פלילי אינו משול להחזרת המצב לקדמותו ואין ביכולתו או בתכליתו לנסות ולתת מענה להוצאות, לנזק, לכאב ולסבל שנגרמו, בכל זאת לפיצוי משמעות מוחשית של קבלת אחריות ולטעמי הוא ביטוי נוסף לחרטה והפנמה. אדגיש כי הפיצוי נפסק בהליך פלילי כשברקע לגזר הדין "סרגל" הסכומים הנפסקים במסגרת ענישה בסוג הליך זה. על תכלית הפיצוי נכתב בע"פ 6452/09 **קאסם עלי נ' מדינת ישראל** (22.7.10) בפסקה 9 כי:

"הפיצוי האמור הינו בעל רכיב אזרחי דומיננטי אך הוא מושפע מסביבתו הפלילית ומהנורמות המאפיינות אותה, ולפיכך הוא בעל מספר תכליות שונות, ביניהן: מתן סעד מידי לנפגע העבירה, מבלי שייאלץ להמתין לסיום ההליכים האזרחיים בעניינו ולעיתים אף יחסך ממנו, אם יסתפק בסכום הפיצוי, המפגש המחודש עם העברין שפגע בו במסגרת הליכים אזרחיים; הכרה חברתית בסבלו של הנפגע; העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרת הליך זה ואף יסוד של היטהרות לעברין עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו"

22. ראו הפסיקה המאזכרת באותו ענין וכן ע"פ 4770/14 **אגייב נ' מדינת ישראל** (5.11.15) והפסיקה המאזכרת גם שם.

סוף דבר

1. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או עבירת עמוד 6

עוון או פשע לפי פקודת בטיחות בעבודה והתקנות על פיה.

ב. קנס בסך 1,500 ₪ שישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 01.11.18 והבאים בכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ג. פיצוי למשפחת המנוח בסך 5,000 ₪. הפיצוי יופקד ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 01.11.18 והבאים בכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יופקד תשלום במועדו, תעמוד יתרת הסכום לפירעון מיד. ב"כ המאשימה יעביר פרטי משפחת המנוח לתיק בית המשפט בתוך 7 ימים.

ד. אני מחייבת את הנאשם בביצוע 200 שעות של"צ על פי התוכנית שיגבש שירות המבחן תוך 45 יום ותבוא לאישורו של בית המשפט. הנאשם הביע הסכמתו לביצוע עבודות של"צ והוזהרו לו תוצאות אי עמידתו בתנאי צו השירות לרבות האפשרות לגזור עונש נוסף על העבירות המקוריות במקום צו השירות.

המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובהיעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידיו או לידי גורם אחר לפי בקשת הנאשם.

המזכירות והסנגור יעבירו גזר הדין לשירות המבחן על מנת להכין תכנית של"צ.

תזכורת פנימית לאישור תכנית השל"צ ביום **20.11.18**.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ט, 04 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.